

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 30

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 13 ianuarie 2011

SUMAR

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 1.296 din 14 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. IV și art. 6¹ alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Decizia nr. 1.298 din 14 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Decizia nr. 1.308 din 14 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Decizia nr. 1.313 din 14 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48² alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Decizia nr. 1.442 din 4 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Pagina

2-3

3-4

5-6

6-7

7-8

Decizia nr. 1.445 din 4 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Decizia nr. 1.451 din 4 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Decizia nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 209/2008 pentru modificarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Decizia nr. 1.580 din 7 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 21, art. 26, art. 28 și art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Decizia nr. 1.581 din 7 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 96 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.....

Pagina

9

10-11

11-13

13-15

15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.296**

din 14 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. IV și art. 6¹ alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Acsinte Gaspar	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (1) pct. IV și art. 6¹ alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 5 alin. (1) pct. IV: „*În sistemul public sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii: [...]*

IV. persoanele care se află în una dintre situațiile următoare:

a) asociat unic, asociați, comanditari sau acționari;

b) administratori sau manageri care au încheiat contract de administrare sau de management;

c) membri ai asociației familiale;

d) persoane autorizate să desfășoare activități independente;

e) persoane angajate în instituții internaționale, dacă nu sunt asigurații acestora;”;

f) alte persoane care realizează venituri din activități profesionale;”;

— Art. 6¹: „*(1) Persoanele prevăzute la art. 5 alin. (1) pct. IV și V care au cel puțin vârsta de 18 ani sunt obligate să se asigure pe baza declarației de asigurare. Declarația de asigurare se depune în termen de 30 de zile de la data încadrării în situația respectivă la casa teritorială de pensii din raza de domiciliu sau de reședință. Venitul lunar asigurat este cel stabilit prin declarația de asigurare.*”

Autorul excepției consideră că aceste prevederi de lege sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 16 referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 41 referitor la muncă și protecția socială a muncii și art. 34 alin. (1) privind dreptul la ocrotirea sănătății. De asemenea, consideră că se contravine și dispozițiilor art. 20 din Constituție, raportat la prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea dreptului omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că un prim aspect criticat de autorul acesteia se referă la tratamentul diferențiat instituit de lege între persoanele obligate să plătească contribuții de asigurări de sănătate, așa cum sunt cei cuprinși în ipoteza prevederilor art. 5 alin. (1) pct. IV din Legea nr. 19/2000, și persoanele care nu sunt supuse acestei obligații, așa cum sunt cei care nu realizează niciun venit. Prin urmare, acesta consideră că se instituie o discriminare și că ar trebui să poată opta liber dacă dorește sau nu să se asigure în sistemul public de asigurări sociale.

Față de aceste susțineri, Curtea reține că întregul sistem public de asigurări sociale reprezintă una dintre manifestările cele mai complexe ale caracterului social al statului. Pornind de la necesitatea asigurării protecției persoanelor care sunt

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. IV și art. 6¹ alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Dorin-Adrian Constantin în Dosarul nr. 2.293/221/2009 al Tribunalului Hunedoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că autorul acesteia solicită modificarea textului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.293/221/2009, **Tribunalul Hunedoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. IV și art. 6¹ alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.**

Excepția a fost ridicată de Dorin-Adrian Constantin cu prilejul soluționării unui litigiu de asigurări sociale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate, care instituie obligația asigurării în sistemul public de asigurări sociale, sunt discriminatorii, întrucât exceptează de la această obligație anumite categorii de persoane. De asemenea, consideră că este încălcat și dreptul la muncă, dreptul la un proces echitabil și dreptul la sănătate.

Tribunalul Hunedoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

dezavantajate, în speță a persoanelor ale căror capacități de muncă sunt reduse din cauza înaintării în vârstă, legiuitorul a constituit un sistem prin care acestea să beneficieze în continuare de venituri care să le asigure un trai decent și după retragerea din activitatea profesională. Aceste venituri se raportează la valoarea contribuției din perioada activă a vieții, dar, într-o proporție semnificativă, sunt realizate, practic, din contribuțiile populației active actuale. Solidaritatea, contributivitatea și obligativitatea, ca principii fundamentale ale sistemului public de asigurări sociale, apar, în această perspectivă, ca expresii și modalități de concretizare ale caracterului social al statului.

Acesta este motivul pentru care obligația asigurării în sistemul public de pensii nu poate fi privită ca facultativă decât în măsura în care ea apare ca o opțiune suplimentară, peste ceea ce legea deja a prevăzut ca fiind obligatoriu.

Referitor la instituirea unei diferențe de tratament între persoanele care realizează venituri și cele care nu realizează venituri, pe care autorul excepției o consideră ca fiind discriminatorie, Curtea constată că cele două categorii de persoane comparate nu se află în situații identice. Or, principiul egalității în drepturi, consacrat de art. 16 din Constituție, nu presupune uniformitate, ci aplicarea unui tratament juridic egal pentru situații egale. În măsura în care situațiile comparate sunt

diferite, este justificată instituirea unui tratament juridic diferențiat.

De altfel, obligarea persoanelor care nu desfășoară nicio activitate producătoare de venit de a contribui ar fi contrară înseși prevederilor constituționale care consacră dreptul la un nivel de trai decent.

În ceea ce privește susținerea autorului referitoare la încălcarea dreptului la muncă, Curtea reține că obligativitatea contribuției la sistemul de asigurări sociale nu aduce nicio limitare dreptului persoanei de a-și alege profesia, meseria sau ocupația, precum și locul de muncă.

De asemenea, instituirea obligației de a contribui la sistemul public de pensii nu aduce nicio atingere sănătății persoanei care este liberă să aleagă o activitate producătoare de venituri care să nu îi afecteze starea sănătății.

În sfârșit, în ceea ce privește critica referitoare la încălcarea dreptului la un proces echitabil, Curtea constată că prevederile de lege care constituie obiect al controlului de constituționalitate nu cuprind dispoziții referitoare la drepturile procesuale ale persoanei, astfel că dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt incidente în speță.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. IV și art. 6¹ alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Dorin-Adrian Constantin în Dosarul nr. 2.293/221/2009 al Tribunalului Hunedoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 octombrie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.298

din 14 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Acsinte Gaspar	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Ștefan Fazakas în Dosarul nr. 3.838/85/2009 al Tribunalului Sibiu — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

neîntemeiată, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.838/85/2009, **Tribunalul Sibiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.**

Excepția a fost ridicată de Ștefan Fazakas cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât nu extind beneficiul stabilit de art. 38 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 19/2000, respectiv cel al asimilării în stagiul de cotizare a perioadei când a fost satisfăcut stagiul militar, și la persoanele care nu au împlinit vârsta standard de pensionare.

Tribunalul Sibiu — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 49 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul

public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, dispoziții potrivit cărora: „*La stabilirea stagiului de cotizare pentru acordarea pensiei anticipate nu se au în vedere perioadele asimilate prevăzute la art. 38 alin. (1) lit. b) și c), precum și perioadele în care asiguratul a beneficiat de pensie de invaliditate.*”

Deși nu specifică textul constituțional pretins a fi încălcat, din motivarea excepției Curtea apreciază că autorul acesteia a avut în vedere prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 49 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, în raport cu aceleași prevederi constituționale și din perspectiva unor critici identice celor formulate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 933 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 22 ianuarie 2007, Curtea a respins criticile de neconstituționalitate ca neîntemeiate, reținând că „Asimilarea perioadelor necontributive stagiilor de cotizare, în anumite situații, reprezintă [...] o opțiune a legiuitorului. În virtutea competențelor pe care Constituția i le-a acordat, legiuitorul este în drept să stabilească situațiile obiective și subiective în care pot fi valorificate perioadele asimilate, precum și criteriile și condițiile de acordare a pensiilor anticipate, dacă prin instituirea tratamentelor juridice diferențiate nu distinge în cadrul categoriei persoanelor care se află în situații identice. Astfel, s-a prevăzut luarea în calcul a perioadelor asimilate doar pentru cei pensionați pentru limită de vârstă, nu și pentru cei care au solicitat pensionarea anticipată sau pensionarea anticipată parțială. Curtea constată însă că persoanele care se înscriu la pensie la împlinirea vârstei standard de pensionare și cele care solicită pensie anticipată se află în situații obiectiv diferite. Totuși, chiar și cea din urmă categorie de persoane poate beneficia de valorificarea tuturor perioadelor asimilate la împlinirea vârstei standard de pensionare.

Prin urmare, sub acest aspect, textele de lege criticate nu contravin principiului constituțional al egalității în drepturi”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Ștefan Fazakas în Dosarul nr. 3.838/85/2009 al Tribunalului Sibiu — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 octombrie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.308

din 14 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Acsinte Gaspar	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Silvia Ungurean în Dosarul nr. 6.117/176/2008 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, sens în care arată că autorul excepției nu pune în discuție veritabile critici de neconstituționalitate, ci vizează modul de aplicare și interpretare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.117/176/2008, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.**

Excepția a fost ridicată de Silvia Ungureanu cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 648/2009, pronunțată de Tribunalul Alba în Dosarul nr. 6.117/176/2008.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt discriminatorii, întrucât nu prevăd obligația depunerii formularului-tip de retragere a declarației de asigurare pentru toate categoriile de asigurați.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, arată că persoanele care se încadrează în ipoteza textului de lege criticat nu au calitatea de angajați cu contract individual de muncă,

astfel că sunt singurele în măsură să cunoască încetarea situațiilor în care este obligatorie asigurarea.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 34 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, dispoziții potrivit cărora: *„Asigurații care fac dovada că nu se mai regăsesc în situațiile pentru care asigurarea este obligatorie, potrivit art. 5 alin. (1) pct. IV și V, trebuie să depună la casele teritoriale de pensii, în termen de 30 de zile de la modificarea situației, formularul-tip de retragere a declarației de asigurare.”*

Autorul excepției consideră că acest text de lege contravine dispozițiilor art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că soluția legislativă consacrată de textul de lege criticat, care instituie obligația depunerii unei declarații-tip de retragere a declarației de asigurare pentru asigurații care se încadrează în ipoteza art. 5 alin. (1) pct. IV și V din Legea nr. 19/2000 este justificată de natura activității pe care aceștia o desfășoară și de faptul că aceste persoane sunt singurele în măsură să cunoască începerea, respectiv încetarea situațiilor în care asigurarea este obligatorie. De altfel, pentru aceleași rațiuni, spre deosebire de ceilalți asigurați încadrați în ipoteza art. 5 alin. (1) pct. I—III din Legea nr. 19/2000, pentru care depunerea declarației este în sarcina angajatorului, respectiv a instituțiilor care efectuează plata drepturilor de șomaj pentru șomeri, persoanelor care se află în ipoteza normei criticate le revine și obligația de a depune personal declarația de asigurare.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Silvia Ungurean în Dosarul nr. 6.117/176/2008 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 octombrie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.313

din 14 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48² alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Acsinte Gaspar	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48² alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Ecaterina C. Bercea în Dosarul nr. 2.633/109/2008 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care arată că prevederile de lege criticate se aplică fără discriminări persoanelor aflate în aceeași situație.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.633/109/2008, **Tribunalul Argeș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48² alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.**

Excepția a fost ridicată de Ecaterina C. Bercea cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt discriminatorii, întrucât nu permit pensionarea sub pragul-limită de 55 de ani și nici cumularea cazurilor de reducere a vârstei de pensionare.

Tribunalul Argeș — Secția civilă arată că pensia pentru persoanele care au lucrat în condiții deosebite de muncă, pensia anticipată și pensia anticipată parțială sunt reglementate ca excepții de la regulile generale, avându-se în vedere situațiile speciale în care se află anumite categorii de persoane. Legiuitorul a instituit, în consecință, norme speciale referitoare la perioadele care se iau în calcul, stabilind, după caz, luarea ori neluarea în calcul a perioadelor asimilate cu stagiul de cotizare. Astfel, această reglementare nu face decât să dea expresie principiului constituțional al egalității, care nu are semnificația uniformității.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 48² alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, dispoziții potrivit cărora: „*Reducerea vârstei prevăzute la alin. (1) nu poate fi cumulată cu o altă reducere prevăzută de prezenta lege sau de legile speciale. Vârsta de pensionare redusă conform alin. (1) nu poate fi mai mică de 55 de ani.*”

Autorul excepției consideră că acest text de lege contravine dispozițiilor art. 16 din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 48² alin. (2) din Legea nr. 19/2000 instituie beneficiul reducerii vârstei de pensionare pentru femeile care au născut cel puțin 3 copii și i-au crescut pe aceștia până la vârsta de 10 ani. Acest beneficiu vizează o situație excepțională, derogatorie de la normele general aplicabile în materie de pensie în ceea ce privește vârsta de pensionare și care pornește de la premisa că efortul depus de mame pentru creșterea a cel puțin 3 copii până la vârsta de 10 ani are ca efect o uzură mai pronunțată a organismului. Acordând acest drept,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48² alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Ecaterina C. Bercea în Dosarul nr. 2.633/109/2008 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 octombrie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.442

din 4 noiembrie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31
din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Federal Auto” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 13.396/306/2009 al Judecătoriei Mediaș — Secția generală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Prin Încheierea din 10 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 13.396/306/2009, **Judecătoria Mediaș — Secția generală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Federal Auto” — S.R.L. cu sediul social în Târgu Mureș, petent într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 contravin prevederilor constituționale ale art. 21, 24 și 53, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice. În acest sens, arată, în esență, că textul de lege criticat restrânge dreptul contravenientului de a-și formula într-un termen rezonabil și în mod corespunzător apărarea.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut: „(1) *Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și*

de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia.

(2) *Partea vătămată poate face plângere numai în ceea ce privește despăgubirea, iar cel căruia îi aparțin bunurile confiscate, altul decât contravenientul, numai în ceea ce privește măsura confiscării.*”

Autorul excepției susține că aceste dispoziții legale contravin prevederilor constituționale ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 24 — *Dreptul la apărare și art. 53 — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — *Dreptul la un proces echitabil* și art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege atacat a mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din prisma unor critici similare și cu raportare la aceleași prevederi constituționale și convenționale.

În acest sens este, de pildă, Decizia nr. 906 din 5 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 24 ianuarie 2007, prin care Curtea a statuat că „În această materie, ca de altfel oriunde legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în interiorul unui anumit termen, nu s-a procedat în acest fel cu intenția de a restrânge accesul liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat a beneficiat în cadrul termenului legal instituit, ci exclusiv pentru a instaura un climat de ordine, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21, prevenind, astfel, abuzurile și asigurând protecția drepturilor și intereselor legitime ale tuturor părților. De altfel, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept, subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite. Așa fiind, termenul instituit prin textul de lege criticat are în vedere soluționarea unui eventual litigiu cu celeritate, în absența acestuia plângerea putând fi formulată oricând, fapt ce ar fi de natură a genera o stare de perpetuă incertitudine în ceea ce privește raporturile juridice stabilite printr-un proces-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii prevăzute de lege”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin decizia menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Federal Auto” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 13.396/306/2009 al Judecătoria Mediaș — Secția generală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.445

din 4 noiembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ardealul Invest Impex” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.757/33/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, Societatea Comercială „Ardealul Invest Impex” — S.R.L. din București, administratorul societății, Eugen Morea. Lipsește partea Leonora Maria Lantosoș, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, sens în care depune note scrise la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.757/33/2009, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Ardealul Invest Impex” — S.R.L. cu sediul social în București, cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței penale nr. 13 din 1 februarie 2010,

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ardealul Invest Impex” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.757/33/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

pronunțată de Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori,
fără însă să o motiveze.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 37 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut: *„Avocatul nu răspunde penal pentru susținerile făcute oral sau în scris, în forma adecvată și cu respectarea prevederilor alin. (5), în fața instanțelor de judecată, a organelor de urmărire penală sau a altor organe administrative de jurisdicție și numai dacă aceste susțineri sunt în legătură cu apărarea în cea cauză și sunt necesare stabilirii adevărului.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă, deoarece autorul nu motivează critica de neconstituționalitate, încălcând astfel dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căreia *„Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate.”*

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.451

din 4 noiembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Florentina-Adriana Meheș în Dosarul nr. 491/325/2009 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 491/325/2009, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurenta Florentina-Adriana Meheș într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului împotriva Sentinței civile nr. 7.081 din 11 mai 2009 a Judecătoriei Timișoara prin care i s-a respins plângerea civilă privind anularea unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece organul constatator este liber să constate contravențiile, să stabilească vinovăția și să aplice sancțiunile potrivit unor competențe foarte largi, fiind scutit de orice sarcină a probării acuzațiilor și sancțiunilor. Așadar, din dispozițiile de lege criticate rezultă că îi revine contravenientului sarcina de a-și proba nevinovăția în fața instanței de judecată, fiind astfel încălcat principiul constituțional al respectării prezumției de nevinovăție.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât procesul-verbal de constatare a contravenției este supus controlului instanțelor judecătorești cu respectarea drepturilor procesuale ale părților.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Textele art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 fac parte din cap. II al ordonanței, intitulat „*Constatarea contravenției*”, și din cap. III „*Aplicarea sancțiunilor contravenționale*” și reglementează aspecte procedurale referitoare la cuprinsul procesului-verbal de contravenție și la modalitatea de aplicare a sancțiunii de către agentul constatator.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și ale art. 126 privind instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat în numeroase cazuri asupra constituționalității prevederilor criticate, sub aspectul unor critici asemănătoare celor formulate în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 495 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 17 iunie 2010, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate, reținând că pe tot parcursul soluționării plângerii îndreptate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, atât la instanța de fond, cât și în recurs, contravenientul poate să își exercite fără nicio restricție dreptul la apărare. Totodată, instanța competentă să soluționeze plângerea îndreptată împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției este obligată să urmeze anumite reguli procedurale, în virtutea cărora sarcina probei aparține celui care afirmă ceva în instanță, iar nu celui care a întocmit procesul-verbal de contravenție.

De asemenea, cu referire la susținerea autorului excepției în sensul că textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie obligația contravenientului de a-și dovedi nevinovăția în legătură cu fapta reținută în sarcina sa de către organul constatator, Curtea a statuat — prin Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009 — că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare

în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. Chiar dacă art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 face referire la dispozițiile Codului de procedură civilă, instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii *onus probandi incumbit actori*, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului, din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei.

De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin Hotărârea din 4 octombrie 2007, pronunțată în Cauza *Anghel împotriva României*, a statuat că, deși statele au posibilitatea de a nu sancționa unele infracțiuni sau le pot pedepsi pe cale

contravențională, și nu pe cale penală, autorii comportamentelor considerate contrare legii nu trebuie să se afle într-o situație defavorabilă pentru simplul fapt că regimul juridic aplicabil este diferit de cel aplicabil în materie penală. O asemenea poziție este firească, întrucât, în caz contrar, autorul unei contravenții, din punct de vedere al protecției juridice de care se bucură, s-ar afla pe o treaptă inferioară autorului unei infracțiuni în sensul Codului penal român, ceea ce este inadmisibil din moment ce ambele fapte țin de materia penală în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluțiile adoptate în precedent, precum și considerentele pe care acestea se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Florentina-Adriana Meheș în Dosarul nr. 491/325/2009 al Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.541

din 25 noiembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 209/2008 pentru modificarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța de urgență nr. 209/2008 pentru modificarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Iosif Pomor în Dosarul nr. 2.692/111/2009 al Tribunalului Bihor — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.354D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare, excepție ridicată de Gheorghe Stuparu în Dosarul nr. 559/90/2010 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 1.354D/2010 la Dosarul nr. 1.348D/2010.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.354D/2010 la Dosarul nr. 1.348D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 2 martie 2010 și 6 aprilie 2010, pronunțate în Dosarele nr. 2.692/111/2009 și nr. 559/90/2010, **Tribunalul Bihor — Secția civilă și Tribunalul Vâlcea — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța de urgență nr. 209/2008 pentru modificarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări**

sociale, respectiv cu cele ale art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare, excepție ridicată de Iosif Pomor și Gheorghe Stuparu în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri de recalculare a pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale criticate încalcă egalitatea în drepturi, discriminând categorii de cetățeni în funcție de data pensionării acestora. Totodată, se arată că ordonanța de urgență a fost adoptată cu încălcarea art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție, afectând dreptul constituțional la pensie.

Tribunalul Bihor — Secția civilă și Tribunalul Vâlcea — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, arătând că atribuția de a stabili condițiile și criteriile de acordare a drepturilor prevăzute de art. 165¹ din Legea nr. 19/2000, inclusiv modalitățile de calcul a cuantumului lor, revine legiuitorului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.354D/2010, apreciază că textul legal criticat este constituțional. În Dosarul nr. 1.348D/2010 nu a comunicat punctul său de vedere.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat în cele două dosare, îl constituie dispozițiile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 209/2008 pentru modificarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 9 decembrie 2008, și ale art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 919 din 29 decembrie 2009. În realitate, Curtea constată că art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 este un text modificator al celui de bază, și anume al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2008 pentru modificarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, mai exact, modifică art. II din această ordonanță de urgență; totodată, se observă că prezenta critică de neconstituționalitate vizează numai alineatul final al acestui articol. În aceste condiții, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale și văzând prevederile art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 209/2008, astfel cum au fost modificate prin art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009; în consecință, textul criticat are următorul cuprins:

— Art. II alin. (4): „*Drepturile de pensie rezultate în urma aplicării prevederilor alin. (1) și (2) se acordă beneficiarilor începând cu luna ianuarie 2011*”.

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 47 alin. (2) referitoare la dreptul de pensie, ale art. 73 alin. (3) lit. p) referitoare la domeniile legii organice și ale art. 115 alin. (4)—(6) privind delegarea legislativă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Referitor la încălcarea art. 115 alin. (4)—(6) coroborate cu art. 47 alin. (2) din Constituție, se observă că instanța constituțională a mai analizat o critică similară chiar cu privire la prorogarea intrării în vigoare a prevederilor art. 165¹ din Legea nr. 19/2000. Curtea, prin Decizia nr. 1.278 din 12 octombrie 2010, nepublicată încă la data pronunțării deciziei, a statuat că legiuitorul este suveran să decidă momentul intrării în vigoare a unei măsuri reparatorii. De asemenea, Curtea a mai avertizat că „prorogarea repetată a intrării în vigoare a prevederilor art. 165¹ din Legea nr. 19/2000 nu este de dorit, întrucât ar putea înfrânge, în final, chiar esența dreptului la pensie, ceea ce este inadmisibil”. În cauza de față, însă, Curtea constată că, datorită situației economice și financiare deosebite în care se află statul, acesta este îndrituit să adopte o atare măsură; de altfel, Guvernul, în expunerea de motive a ordonanței de urgență modificatoare, a arătat că, în lipsa unor asemenea măsuri, s-ar crea „dezechilibre macroeconomice de natură să ducă la imposibilitatea relansării economice”.

Cu privire la eventuala afectare negativă a dreptului la pensie, Curtea constată că o atare susținere este neîntemeiată.

O afectare — negativă — a dreptului la pensie în sensul art. 115 alin. (6) din Constituție poate avea loc doar când asemenea prorogări îndeplinesc cel puțin două condiții, și anume: devin o regulă pentru legiuitorul delegat, fără a exista o justificare obiectivă și rezonabilă, și ating substanța dreptului la pensie; însă, în cazul de față, se constată că, în mod excepțional, aplicarea măsurii de recalculare a fost prorogată, ca urmare a situației economice a țării, fără a afecta dreptul la pensie în esența sa.

În fine, în aceste condiții, Curtea observă că prevederile art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție nu au incidență în cauză, dispozițiile criticate fiind introduse printr-o ordonanță de urgență, care, cu respectarea exigențelor art. 115 alin. (6) din Constituție, poate reglementa în domeniul legilor organice.

2. Cu privire la pretinsa încălcare a prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea constată că cele două categorii de pensionari la care se referă autorii excepției se află în situații juridice diferite. Astfel, Curtea, prin Decizia nr. 20/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, a statuat că „respectarea egalității în drepturi, precum și a obligației de nediscriminare, stabilite prin prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare. Reglementările juridice succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost adoptate”. De asemenea, Curtea, prin Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, a stabilit că „situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegiu și discriminări”.

Având în vedere considerentele enunțate, Curtea observă că cei ce au ieșit la pensie după adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2008 sunt într-o situație diferită față de cei care s-au pensionat anterior acestei reglementări, din moment ce principiul egalității se aplică în raport cu persoanele care au ieșit la pensie în baza anumitor prevederi legale și nu în raport cu persoanele care au ieșit la pensie într-un cadru legislativ diferit. Și, totuși, legiuitorul, pentru a nu se ajunge la situații inechitabile, a stabilit ca și acestora să li se aplice creșterile menționate, ca măsură de justiție socială distributivă. Însă, prin prisma principiului egalității, legiuitorul poate prevedea diferite momente de aplicare a măsurii pentru cele două categorii de persoane. Este vorba de o egalitate materială instituită, deci de o egalitate văzută prin prisma rezultatului la care se dorește a se ajunge, iar legiuitorul este în drept să aprecieze momentul rezonabil al distribuirii părților de acordat.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 209/2008 pentru modificarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Iosif Pomor în Dosarul nr. 2.692/111/2009 al Tribunalului Bihor — Secția civilă și de Gheorghe Stuparu în Dosarul nr. 559/90/2010 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1.580

din 7 decembrie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 21, art. 26, art. 28 și art. 47
din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Generală de Poliție a Municipiului București – Brigada de Poliție Rutieră.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 16, art. 21, art. 26, art. 28 și art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 contravin prevederilor constituționale ale art. 11, art. 20, art. 21 alin. (3) și art. 23 alin. (11), precum și prevederilor art. 6 paragrafele 1 și 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, arată, în esență, că faptele contravenționale reprezintă fapte de natură penală în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și, în aceste condiții, urmează să li se aplice toate principiile și garanțiile procesual penale. Or, art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 prevede că aceasta se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, situație în care sarcina probei îi incumbă contravenientului. Astfel, se produce o răsturnare a prezumției de nevinovăție, întrucât contravenientul este considerat vinovat până ce nu face dovada contrară. Autorul excepției mai arată că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, prezumția de legalitate și de adevăr a procesului-verbal de contravenție este o prezumție lipsită de rezonabilitate, punând un acuzat penal într-o situație dezavantajoasă. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, concretizată în hotărâri precum *Ozturk împotriva Germaniei*, 1989, *Kadubec împotriva Slovaciei*, 1998, *Greco împotriva României*, 2006, *Engel și alții împotriva Olandei*, 1976, sau *Anghel împotriva României*, 2007.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.237/301/CV/2009, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 21, art. 26, art. 28 și art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Mihaly Alexandru Lukacs, cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 8.657 din 21 iulie 2009, pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională, în contradictoriu cu Direcția

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16, art. 21, art. 26, art. 28 și art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 16: „(1) *Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea.*

(11) *În cazul contravenienților cetățeni străini, persoane fără cetățenie sau cetățeni români cu domiciliul în străinătate, în procesul-verbal vor fi cuprinse și următoarele date: seria și numărul pașaportului ori ale altui document de trecere a frontierei de stat, data eliberării acestuia și statul emitent.*

(2)—(4) *Abrogate.*

(5) *În cazul în care contravenientul este minor procesul-verbal va cuprinde și numele, prenumele și domiciliul părinților sau ale altor reprezentanți ori ocrotitori legali ai acestuia.*

(6) *În situația în care contravenientul este persoană juridică în procesul-verbal se vor face mențiuni cu privire la denumirea, sediul, numărul de înmatriculare în registrul comerțului și codul fiscal ale acesteia, precum și datele de identificare a persoanei care o reprezintă.*

(7) *În momentul încheierii procesului-verbal agentul constator este obligat să aducă la cunoștința contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Obiecțiunile sunt consemnate distinct în procesul-verbal la rubrica «Alte mențiuni», sub sancțiunea nulității procesului-verbal.»*

— Art. 21: „(1) *În cazul în care prin actul normativ de stabilire și sancționare a contravențiilor nu se prevede altfel, agentul constator, prin procesul-verbal de constatare, aplică și sancțiunea.*

(2) *Dacă, potrivit actului normativ de stabilire și sancționare a contravenției, agentul constator nu are dreptul să aplice și sancțiunea, procesul-verbal de constatare se trimite de îndată organului sau persoanei competente să aplice sancțiunea. În acest caz sancțiunea se aplică prin rezoluție scrisă pe procesul-verbal.*

(3) *Sancțiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal.»*

— Art. 26: „(1) *Dacă agentul constator aplică și sancțiunea, iar contravenientul este prezent la încheierea procesului-verbal, copia de pe acesta și înștiințarea de plată se înmânează*

contravenientului, făcându-se mențiune în acest sens în procesul-verbal. Contravenientul va semna de primire.

(2) *Dispozițiile alin. (1) se aplică și față de celelalte persoane cărora trebuie să li se comunice copia de pe procesul-verbal, dacă sunt prezente la încheierea acestuia.*

(3) *În cazul în care contravenientul nu este prezent sau, deși prezent, refuză să semneze procesul-verbal, comunicarea acestuia, precum și a înștiințării de plată se face de către agentul constator în termen de cel mult o lună de la data încheierii.»*

— Art. 28: „(1) *Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal. În actul normativ de stabilire a contravențiilor această posibilitate trebuie menționată în mod expres. Termenele statornicite pe ore încep să curgă de la miezul nopții zilei următoare, iar termenul care se sfârșește într-o zi de sâmbătoare legală sau când serviciul este suspendat se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.*

(2) *Amenzile care se cuvin bugetului de stat pot fi achitate la Casa de Economii și Consemnațiuni — C.E.C. — S.A. sau la unitățile Trezoreriei Statului, iar amenzile cuvenite bugetelor locale se achită la Casa de Economii și Consemnațiuni — C.E.C. — S.A. sau la casieriele autorităților administrației publice locale ori ale altor instituții publice abilitate să administreze veniturile bugetelor locale, indiferent de localitatea pe a cărei rază acestea funcționează, de cetățenia, domiciliul sau de reședința contravenientului ori de locul săvârșirii contravenției, precum și la ghișeul unic din punctele de trecere a frontierei de stat a României. O copie de pe chitanță se predă de către contravenient agentului constator sau se trimite prin poștă organului din care acesta face parte, potrivit dispozițiilor alin. (1).*

(3) *Amenzile contravenționale pot fi achitate și prin intermediul instrumentelor de plată electronică în cadrul Ghișeului virtual de plăți, proiect-pilot coordonat de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, parte a Sistemului e-Guvernare, din cadrul Sistemului Electronic Național. În acest caz:*

a) *achitarea unei amenzi contravenționale se dovedește prin prezentarea extrasului de cont al plătitorului sau a dovezii de plată emise de Ghișeul virtual de plăți, aceasta specificând data și ora efectuării plății;*

b) *se elimină obligativitatea pentru plătitor de a preda o copie de pe extrasul de cont sau de pe dovada de plată emisă de Ghișeul virtual de plăți către agentul constator sau organul din care acesta face parte.»*

— Art. 47: „*Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă.*”

Autorul excepției susține că aceste dispoziții legale încalcă prevederile constituționale ale art. 11 referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, precum și prevederile art. 6 paragrafele 1 și 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, în susținerea criticii, autorul excepției invocă o bogată jurisprudență a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege atacate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din prisma unor critici similare și cu raportare la aceleași prevederi constituționale și convenționale. Astfel, prin Decizia nr. 197 din 13 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 29 iulie 2003, și Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, Curtea a statuat că „legislația contravențională din România, similară celei germane, intră sub prevederile art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”.

Curtea a reținut că „procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia,

este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. Chiar dacă art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 face referire la dispozițiile Codului de procedură civilă, instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii *onus probandi incumbit actori*, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei.

De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Hotărârea din 4 octombrie 2007, pronunțată în Cauza *Anghel*

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 21, art. 26, art. 28 și art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Mihaly Alexandru Lukacs în Dosarul nr. 8.237/301/CV/2009 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.581

din 7 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 96 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.506/302/2009, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 96 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Toma Sorin Nicolae cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 6.538 din 13 octombrie 2009, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională în contradictoriu cu Direcția Generală de Poliție a Municipiului București — Brigada de Poliție Rutieră.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 11 alin. (1), art. 20

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 96 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Toma Sorin Nicolae în Dosarul nr. 4.506/302/2009 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

și art. 53, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin neaplicarea prezumției de nevinovăție consacrată în cazurile privitoare la contravenții și aplicarea de către instanțele de judecată a prezumției de legalitate și valabilitate a procesului-verbal de contravenție.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și cele ale art. 96 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut:

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 96 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Toma Sorin Nicolae în Dosarul nr. 4.506/302/2009 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

